

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَكِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآ يَأْتُوهُمْ
 قَهْرًا
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْرًا
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْهِ آيٰتٍ لِّمَنْ
 أَنظَرَ ●
 فِيْهِ إِلَى الْآخِرِيْنَ هُمْ مَّقْمُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا فِيْهِ لِقَآءَ رَبِّهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ عَذَابِهِمْ سَدًّا
 قَاعًا حَبِيْبًا هُمْ
 قَهْرًا لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْرَأْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چې دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه دهغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چې اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنګه چې مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّيْمِ الذِّكْرِ
 وَحَشَى الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ

فَيَسْرُهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُحْيِ النُّوْتَى

وَكُتُبُ مَا قَلَّمُوا

وَأَنزَلْنَاهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخَصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبْنَا لَهُمْ مَقَالَاتِ الْفَرَاقِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمَرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَمِّينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيكٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَعْدُ وَفَلَنَّا

وَمَا أَكْفَرُ مِنَ الرَّعِينِ وَنَحْنُ هُوَ

إِنْ أَكْفَرُوا إِلَّا كَكُلِّ يُونُسَ

شول گویا، چي زمونڙي رب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙي ٿو تاسو ته پيغمبران
 اويو هغوي اوڙي چي ٿي تاسو، مونڙي له بد
 اوڪه مني چرته نشوي (دخيل حد)
 مونڙي به تاسو ڪوڙي ڪانو، ٿول ختم
 اوعذاب ڪنبي به راگير شي ڏالڻ
 هغوي اوڙي، چي په خپله، ٿول ٿي بد
 وڙي شوي نصيحت (دڊي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اوڙي ٿي دحد نه
 اويو ڪس راڱي دبنار طرف سرحد نه
 بنه په منڊه منڊه، (دائي) ڪرڙه بيان
 او مني، قوماز ما! پيغمبران
 او مني، ستاسو نه غواڙي نه قيمت
 اوڙي دي، په نيغه لار، دهدايت
 اوڙه وڙي به ٿي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪري ٿي زما وجود صورت
 او اخروا پيس ڪيدل دي ورتنه بيا
 پيس له دي نه بل څنگ انيوم اله
 ڪه رحمن راڪوي ماته ڇهه نقصان
 نه راڪوي فائده ماله ٿي بيان
 اونه ماشي خلاصوڙي (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا الْيَتِيمَ الَّذِي نَسْتَسْتَوِي

● وَمَا عَلَّمْنَا اِلَّا الْهَيْلَةَ الْمِيْمِيْنَ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْنَ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوْنَ

● وَيَسْتَكْتُمُوْنَ فَمَا عَذَابُ الْيَتِيْمِ

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُرِّيْتُمْ

● يَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُوْنَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى النَّبِيْتِيْنَ رَجُلٌ

يَسْمَعِيْ قَالِ

● يَقُوْمِ الْيَهُودَ الْمُنْزَلِيْنَ

الْيَهُودَ مَنْ لَا تَسْئَلُكُمْ اَمْرًا

● وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ

وَمَا لِيْ لَا اَعْبُدُ

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ

● وَالَّذِيْ تُرْجَعُوْنَ

اِلَيْهِ مِنْ ذُرِّيَةِ الْاِنْسَانِ

اِنْ يُّرْدِ الْاِنْسَانُ بِضِيْرٍ

لَا تَغْنِيْ عَنْهُ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يَنْفَعُوْنَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبیں پس، ددغے نبیں لُسکر
 داسماننبیں (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونس، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول زمونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْتُ هَٰؤُلَاءِ مِثِينَ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَاسْتَمَعْتُمْ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَيْ قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَدُونَ

يُنحَسِرُونَ عَلَى الْوَعْدِ

مَا بَأْسَ بِهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ إِلَّا

كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِءُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَن يهلكُنَا

فَبَنَيْنَاهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ آلَةً

وَإِنْ كُنَّا لَنَآ

بَصِيرَةٌ لَّوَلَّيْنَاكَ الْخَافِرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمَبِينَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستی مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگور دى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيدا شوې برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 او هريودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّةً

مِنْ لَّجَيْنٍ وَأَعْتَابٍ

وَنَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبْأُكُلُوا مِنْ كَثِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ آيِدًا بِهِمَّ

أَقْلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْأَرْضُ

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ

نَسْتَكْفُرُ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مَطْمَئِنُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَاللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بښه لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بښه شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتته حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباه بریاد
 اوریږونکې به ئې نه وی د فریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 او چې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څه نشان
 نشانونو کښې څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 او چې کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَايَةً لَهُمْ
 اِنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النُّجُومِ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
 وَإِن نَّشَأْ
 نَحْنُ فَهُمْ
 فَلَاصِرَةٌ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنقِذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ
 مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو و بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْظِعُمْ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتَهُ
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كُتُوبِيَّةً
 ● وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 ● هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشه چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـرې عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړې عبادت
 نیعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډیر خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه وویا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسې مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شی نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خلی دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بیان
 خپې اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړې چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَكَلَّامٌ مَّا يَدْعُونَ

● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ عَزِيزٍ

● وَامْتَنَّا زُوالَ الْيَوْمِ أَنَّهُ لَا يُعْرَبُونَ

أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ

بِالْحَقِّ أَنعَمَ أَنْ لَا تُعْبَدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

● مُبِينٌ وَإِنَّا نَعْبُدُ ذَوِّنَ

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَلْنَا مِنْكُمْ جِبَلًا كَإِيمَانًا

● أَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختمي ئي ڪيو سترگي ڏنظر
 بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
 په خپل ڄائي به ئي شڪلونه ڪيو بدل
 نو طاقت به ئي شي ختم ڊ منزل
 او نه وروستو واپس تلې شي (له خپل ڊر)
 اوڊچا چي غوارو مونڙ ڊير عمر
 پيدائش ته ئي واپس ڪيو برابر
 وڙے نه لري ڏوي پوهه ڄه (نظر)
 او مونڙ شعر ورته نه ڊے ڄه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري ڄه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڊے
 چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڊے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
 وڙے نه وويني (توله ڊانسانانو)
 په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
 ڊير ڄاروي چي مالڪان ڊي ڊڊي بيا
 او ڊڊي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
 ڄه سورلي ڊي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
 وڙے نه اوباسي شڪر (ڊرڊ خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه اله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ تَشَاءُ
 لَنَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ
 فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْزِرْهُ
 نُكِّنْهُ فِي الْعُلَىٰ
 أَقْلًا يَحْقِلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مَّبِينٍ
 لِيُبَيِّنَ رَحْمَانٍ حَتَّىٰ
 وَيُحِقِّ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَلَمْ يَكْفُرُوا
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُمْ فَمَا عَلَّمْنَا لَهُمْ
 أَن لَوْ مَا فَعَلُوا لَهَا مَلِكُونَ
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُوعُهُمْ وَمِنْهَا أَيْتَاتُ الْكُرْآنِ
 وَالْهُجُوتُ فِيهَا مَتَابِعُهُمْ وَرِمَازُ
 أَقْلًا يَشْكُرُونَ
 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړې په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کړه بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قَالَ يُخَيِّبُهَا اللَّهُ
 أَكْثَمًا أَكْثَلُ مَرْوٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ عَالِيٍّ عَلَيْنَا
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهَا تُوقِدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورتنه او ڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيڙ باندي (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تُرْمَعُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**